

[Svend Andersen (Roskilde amt).]

igennem det store kasseunderskud, igennem cementeringen af det høje skattetryk, igennem skabelsen af den højere rente samt ved fortsat at beslaglægge en så stor andel af samfundets ressourcer på gold og samfundsødelæggende papirvirksomhed.

Danmark har ikke siden grev Gerts dage været så forgældet, som vi er i dag, og igennem den politik, man har ført, har man fyldt den danske befolkning med mismod, fortvivlelse, desperation og sorte forventninger til fremtiden. Det er kommet så langt, at på de sidste møder, jeg har været til, har det hyppigste spørgsmål været: hvornår går Danmark fallit? Altså ikke, om Danmark går fallit, men simpelt hen: hvornår sker det?

Vi ved, at dette lands økonomiminister er ekspert i at låne penge. Når man under samråd med ham i udvalgene hører ham fortælle om de forskellige kreditmuligheder, landet har, må man erkende, at her er virkelig et område, han har sat sig ind i. Han kan alle mulighederne udenad. Men det ville unægtelig have været bedre, om han havde brugt 5 minutter på at sætte sig ind i, hvordan man fører en økonomisk politik her i landet, der gør os mindre afhængig af udenlandsk lånoptagning. Hvis han skulle få sådanne 5 minutter tilovers, vil jeg anbefale ham at læse den tale, jeg holdt fra denne talerstol i torsdags.

Jeg skal kun gentage en enkelt væsentlig ting herfra, nemlig en virkelig reallønsforbedring for lønmodtagerne igennem en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse kombineret med, at de 2 dyrtidsportioner for marts samt den for juli ikke udbetales. Men desværre taler jeg nok for døve ører. Det er jo stort set de samme gamle mænd, der har regeret Danmark igennem de sidste 20 år, både i regeringen, i ministerierne og i de forligspartier, der har en lille smule indflydelse. De kan selvfølgelig ikke forstå, at det, der var sandt i 1930'erne, da de fik deres uddannelse, ikke nødvendigvis er sandheden i 1970'erne. Den politik, man gennemfører, betyder ifølge et skøn, vi i søndags modtog fra det økonomiske sekretariat, en stigning i det offentlige forbrug af varer og tjenesteydelser på $3\frac{1}{2}$ pct. målt i faste priser og et betalingsbalanceunderskud på

6 mia kr. plus vores u-landsstøtte, altså omkring i alt 7 mia kr.

Men nu er der desværre det uheldige ved de skøn og de vurderinger, vi får fra regeringens embedsmænd, at de praktisk taget altid er helt forkerte. Det vil de vel desværre også være i dette tilfælde. Det sandsynlige vil nok være, at betalingsbalanceunderskuddet vil være omkring 10 mia kr. Et så stort underskud vil betyde en devaluering inden årsskiftet. Det vil ligeledes betyde, at det vil være særdeles vanskeligt at låfinansiere dette underskud, selv med vor nuværende økonomiministers evner på dette område. Det vil utvivlsomt blive så vanskeligt, at vore lånemuligheder vil blive begrænset til lån, hvortil der vil være knyttet barske betingelser for den økonomiske politik, vi skal føre her i landet. Med andre ord, den uansvarlighed, som regeringen og dens forligspartier lægger for dagen ved at stemme for dette finanslovsforslag, vil betyde, at landet vil blive sat under administration af vore långivere i løbet af en periode på 10-12 måneder. Dette vil bl. a. betyde, at vi bliver nødt til at fortsætte med en stor arbejdsløshed samt en udhuling af den danske befolknings levestandard.

Partiet venstre, der tilsyneladende endelig er ved at få kolde fødder ved at være jordemoder til den socialdemokratiske udgiftspolitik og dermed medskyldig i de ulykker, jeg lige har nævnt, prøver nu med alle midler at fortælle befolkningen, at der er forskel på socialdemokratiet og venstre, og disse to partier skændes nu bravt om, hvorvidt forskellen er 200 mill. kr. eller 400 mill. kr. Denne diskussion er fuldstændig latterlig og betegnende for niveauet herinde. Det, man skændes om, er, om man skal bruge 1/5 øre mindre pr. udgiftskrone, eller man skal bruge 1/3 øre mindre. Den slags småbeløb vil ikke mindske ulykkernes omfang.

Venstre viste under afstemningerne i torsdags og i fredags, at der ikke er nogen realitetsforskel mellem venstre og socialdemokratiet. Dette har de i øvrigt vist ved samtlige afstemninger i dette hus, hvor de som bekendt i mere end 98 pct. af afstemningerne stemmer, som den socialdemokratiske regering beder dem om.

Kristeligt folkeparti har ved flere lejlig-